

ACC. N:R M. 10265: 1-4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *herr P. G. Nilsson*
Härad: *Frosta* Adress: *Ellstorpsg. 4 E, Malmö*
Socken: *Hööv* Berättat av: _____
Uppteckningsår: *1947* Född år *1882* i *Hööv*

Prestav.

s. 1-2.

LWF. 60.

Biljettpris f. järnvägsresan.

s. 3

Bäckstugan.

s. 4.

*Kapten Dahl på Fulltofta herre-
gård och hans bejämt.*

s. 4

ACC. N:R M. 10265:1.

Landskap: Skåne

Upptecknat av: P. E. Nilsson

Härad: Frosta

Adress: Ellstarysgatan 4 F

Socken: Flör

Berättat av:

Uppteckningsår: 1947

Född år 1882 i Hööv

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Prestaver vid begravningar kan jag inte erinra mig att det brukats på min hemtrakt Flör Socken, före begravningen 1900, men efter den tiden har detta bruk blivit mera allmänt och har väl börjat samtidigt som likvagnen kom i bruk, prästaverna åtföljer likvagnen och på landsbygden är det ofta bolag eller föreningar, som äger och hyr ut denna. Arbetet prestaver var ju de med svart flor behängda stänger och personer som bar dem kallades, de prestaverande och dessa voro ofta släktingar eller vänner och bekanta till den avlidne och under jordfästningsakten står dessa framför kistan, en var sidan om och håller prestaverna vid sidan om sig, efter jordfästningen, går de båda före då kistan bäres ut till likvagnen och vid likstygets färd till graven, går en före och en efter likvagnen

LUF 60.

Då liktåget kommit fram mot graven, så går de båda
prestarna före då kistan bärs till graven och sedan
kistan sänkts ned i graven så förses prästerna
över gravens som ett öfver försväl till den döde
och sedan kommas prästerna till begravningspredikan

På 1800-talet innan bruket med likvagn förföll, så fördes
likkistan med den avlidne till graven på en vanlig åk-vagn
och då körde en skjuts före vagnen som förde likkistan och denne
skjuts skulle hålla på den tiden att alla i liktåget körande skjuts
kunde köra i stället, så att de skulle inte vara på skilda
och fick inte övergå i trav och alla gårdar som låg
nära vägen där liktåget fördes fram, brade bruket
ene eller gransis och strätt på vägen för att hedra
den avlidne, innan kistan med den avlidne bär-
set från likkrummet till vagnen, så lästes en bön
och i kyrkornas var ringare på utbänk och ringde i kyrkklockorna
så fast de fingo de liktåget på vägen mot kyrkgården

Lika enkelt och flädpritt som människorna i gamla
tider fördes till sin grav, så leade de sitt liv i enkelhet
ja fattiga människor ofta i armod, pengar fanns
ju på den tiden inte mycket bland människor i allmänhet
en äldre kvinna som bodde i en stuga i Kroger vid
Maglasäte hade släktingar i Ludvigsborg på Häs Fläby järnväg
och skulle resa och hälsa på sin dotter vilket var ju ett helt
företag för henne, hon trodde att det kostade 25 öre att resa
och hade lyckats få ihop denna summa, men då hon kom
till Häs Station och skulle lösa biljett så kostade den 30 öre
och då kunde hon inte resa, utan tänkte trocka den långa vägen
hem igen, men då var där en herre som betalte 5 öre för henne
och då hon ville veta namnet på sin välgörare så sade hon
nej nej inte om det och det berättade hon ofta då hon
hälsade på i mitt hem och tyckte det var en stor
upplevelse för henne, jag minns henne så väl, när
hon berättade sitt reseäventyr och att hon fått fem
öre helt gratis det kunde hon inte glömma

Folket på 1800-talet hade dåliga bostäder, isynnerhet dem som bodde i de så kallade backstugorna, det var tynd om de människorna och den som var husmoder där, jag var med en jämnårig pojke hemma i hans hem och de bodde i en stuga i skogen i trakten av Frostavallen jag tror inte det fanns mer än ett rum i huset och golvet var av lera och jag minns att det var mycket ögomb med backar och hålar, om det blivit så genom slitning eller beprning med grova kvastar. På den tiden var ju arbetstiden lång och var människorna fattiga och utslitna, så blev det ingen lust eller tid att laga eller pynta i hemmet.

Att tjäna herremännen var heller inte lätt, min morfar var ett ärende hos Kapten Dahl på Fulltofta herregård och under tiden de stodo och språkade, så blev Kapten Dahl arg på sin betjänt och språkade efter honom så att dammetstoppeln föll av Kaptenens fot och betjänten blev trots sparken, så tvärakt att sätta toffeln på Kaptenens fot igen, människor vara ödmjuka tjänare till dem som hade makt och pengar.